

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 345/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Lubomírom Kaščákom, Horná 35, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5 C 200/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 5 C 200/2005.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Na Okresný súd v Brezne podal dňa 30.10.2005 navrhovateľ [REDAKOVANÉ]... proti odporkyni [REDAKOVANÉ]... návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Súd v priebehu rokov 2006 - 2010 konal vo veci priebežne, vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol po zmene žalobných návrhov účastníkov rozsudkami, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolaní navrhovateľa, resp. odporkyne zrušil a prikázal vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.12Co/266/2010-277 zo dňa 27.10.2010 bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu 5C/200/2005-240 zo dňa 4.6.2010. Spis spoločne s rozhodnutím bol vrátený prvostupňovému súdu dňa 1.12.2010. V priebehu roku 2011 došlo k vyjadreniam navrhovateľa a k podaniu vyjadrenia odporkyňou (23.3.2011 a 20.4.2011) doručené súdu. Prvostupňový súd žiadne úkony v priebehu roku 2011 nevykonal. Následne dňa 13.1.2012 bolo vytýčené pojednávanie a dňa 3.2.2012 bol vyhlásený rozsudok. Proti rozsudku podali odvolanie rovnako navrhovateľ ako aj odporkyňa (23.2.2012, 27.2.2012). Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením 13Co/108/2012-354 zo dňa 23.5.2012 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. V priebehu roku 2012 a 2013 súd nevykonal žiadne úkony vedúce k vydaniu rozhodnutia vo veci samej, až 16.1.2014 vydal uznesenie, ktorým pripustil zmenu návrhu a dňa 5.8.2014 vytýčil pojednávanie. Na pojednávaní konanom dňa 26.8.2014 vyhlásil rozsudok proti ktorému odporkyňa podala dňa 19.9.2014 odvolanie.

Odporkyňa sa domnieva, že súd nekoná v súlade s § 100 ods. 1 OSP, predovšetkým nepostupuje v začatom konaní, tak aby bola vec čo najrýchlejšie rozhodnutá. Na tomto mieste je potrebné poukázať na dĺžku samotného konania a na tú skutočnosť, že medzi účastníkmi sú aj vplyvom tohto pojednávania veľmi narušené vzájomné vzťahy a nevraživosť. Opakovane dochádza k slovným útokom navrhovateľa na odporkyňu ako aj

k poškodzovaniu jej majetku, keďže nehnuteľnosti užívané účastníkmi majú spoločný dvor a súd doposiaľ právoplatne vo veci nerozhodol.

Odporkyňa podala dňa 25.9.2014 predsedníčke Okresného súdu v Brezne sťažnosť na prieťahy v konaní.

Predsedníčka okresného súdu listom zo dňa 14.10.2014 odpovedala odporkyni, že preskúmaním nezistila postupom sudcu žiadne prieťahy v konaní, napriek tomu sťažnosť vyhodnotila ako dôvodnú. ...

V predmetnej právnej veci, ako vyplýva z vyššie uvedenej chronológie právnych úkonov, súd nekoná v súlade s OSP a v súlade s Ústavou SR čl. 48 ods. 2.

Prieťahy v konaní je potrebné posudzovať z pohľadu náročnosti prejednávanej veci, z pohľadu prístupu účastníkov ku konaniu, ale tiež z pohľadu plynulosti a efektívnosti konania súdom. V predmetnej veci sa zmenil zákonný sudca na prejednanie veci, čo spôsobilo prieťahy v plynulosti vykonávania procesných úkonov. Dôsledkom týchto nedostatkov sú zistené prieťahy v konaní, ktoré spôsobili, že súdne konanie prebieha už 10 rokov. Odporkyňa - sťažovateľka plne rešpektovala pokyny súdu, teda nezavinila prieťahy v konaní. ...

Navrhovateľka využila zákonné možnosti a prostriedky, upozornila na prieťahy v konaní predsedníčku Okresného súdu v Brezne, ktorá v prešetrení podanej sťažnosti uviedla, že prieťahy nezistila ale sťažnosť považuje za dôvodnú. Navrhovateľka sa ani po podaní sťažnosti, doposiaľ, nedočkala právoplatného rozhodnutia vo veci samej, preto podáva ústavnú sťažnosť.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde v Brezne sp. zn.5C/200/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Brezne sa prikazuje vo veci sp. zn.5C/200/2005 konať bez zbytočných prieťahov.

3. Agnese Rajčokovej priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 8 000 Eur..., ktoré je Okresný súd v Brezne povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd v Brezne je povinný nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 290,26 Eur... k rukám právneho zástupcu JUDr. Lubomíra Kaščáka do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 200/2005.

Z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 200/2005 vyplýva, že návrhom doručeným okresnému súdu 3. októbra 2005 sa [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“) domáhal proti sťažovateľke ako odporkyni určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom v priebehu konania sa aj sťažovateľka domáhala protinávrhom proti navrhovateľovi určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Tri rozsudky okresného súdu vo veci, a to rozsudok zo 17. októbra 2008, rozsudok zo 4. júna 2010 a rozsudok z 3. februára 2012 boli opakovane zrušené v odvolacom konaní Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) a vec bola opakovane vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd naposledy rozhodol štvrtým rozsudkom vo veci z 26. augusta 2014, proti ktorému 22. septembra 2014 podala sťažovateľka odvolanie a spis bol 21. októbra 2014 predložený krajskému súdu na odvolacie konanie.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Sťažovateľka namieta prietahy v postupe okresného súdu v období počnúc rokom 2011, a to v súvislosti so zmenou zákonného sudcu v konaní, keď uvádza:

„Súd v priebehu rokov 2006 - 2010 konal vo veci priebežne... V predmetnej veci sa zmenil zákonný sudca na prejednanie veci, čo spôsobilo prietahy v plynulosti vykonávania procesných úkonov. Dôsledkom týchto nedostatkov sú zistené prietahy v konaní, ktoré spôsobili, že súdne konanie prebieha už 10 rokov.“

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu ústavný súd ustálil, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu 25. mája 2015 vo veci už viac ako pol roka konal krajský súd ako odvolací súd.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už objektívne nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, čím je naplnený dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Zároveň ústavný súd uvádza, že sťažovateľka, kvalifikovane zastúpená advokátom, v sťažnosti nenamietala porušenie označených práv postupom krajského súdu. Keďže ústavný súd je viazaný petitom, preto o porušení označených práv postupom krajského súdu nerozhodoval.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby

sťažovateľka za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania vo veci opätovne konal okresný súd a dochádzalo k zbytočným prieťahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015